

25 Οκτωβρίου 2015

Από την αφάνεια στην επιφάνεια!

Πολιτισμός / Ζωγραφική & Εικαστικές Τέχνες / Πολιτισμός

Κατερίνα Χουζούρη

Την Πέμπτη 22 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκαν στο Μουσείο Μπενάκη, στο κτήριο της οδού Πειραιώς, τα εγκαίνια της αναδρομικής έκθεσης του ζωγράφου Δημήτρη Δάβη. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 29 Νοεμβρίου 2015.

Μύκονος, 1961 Υδατογραφία, 33 x 47 εκ.

Η έκθεση, φιλοδοξεί να αποκαλύψει το μεγαλύτερο μέρος του πολύπλευρου έργου του Δημήτρη Δάβη, το οποίο παραμένει μέχρι σήμερα σχετικά άγνωστο στο ευρύ κοινό. Ο ίδιος ο καλλιτέχνης άλλωστε σεμνός και σχετικά απομονωμένος σε όλη του τη ζωή, παρουσίαζε τα έργα του με φειδώ.

Καρνάγιο, 1962 Μελάνι και αραιωμένο μελάνι σε χαρτί, 24 x 34 εκ.

Στην έκθεση συμπεριλαμβάνονται ελαιογραφίες, σχέδια, χαρακτηριστικά, προσχέδια των εικονογραφήσεων αλλά και πολλές από τις εκδόσεις που διακόσμησε με τα σχέδιά του.

Το μεγαλύτερο μέρος των εκθεμάτων, προέρχονται από την δωρεά του αρχείου του Δημήτρη Δάβη προς το Μουσείο Μπενάκη, από την αδελφή του, Ελευθερία Δάβη. Επίσης, έργα προέρχονται από την Εθνική Πινακοθήκη, στην οποία άλλωστε είχε οργανωθεί το 1974 η πρώτη αναδρομική έκθεση έργων του Δάβη, καθώς και από ιδιωτικές συλλογές της Αθήνας.

Κυκλαδικό τοπίο λάδι σε μουσαμά, 1950-1955 73 x94 εκ.

Την έκθεση συνοδεύει αναλυτικός κατάλογος με φωτογραφικές αναπαραγωγές, σε επιμέλεια του Νίκου Παΐσιου. Την επιμέλεια της έκθεσης έχει ο Σπύρος Μοσχονάς και ο Νίκος Παΐσιος, ενώ τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό επιμελήθηκε ο Πάυλος Θανόπουλος.

Ο Δημήτρης Δάβης (1905-1973), σπούδασε ζωγραφική αρχικά στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και στη συνέχεια στην Ακαδημία του Μονάχου. Ταξίδεψε στα καλλιτεχνικά κέντρα της Ευρώπης και ήρθε σε επαφή με τα κινήματα της πρωτοπορίας. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1929 και πραγματοποίησε την πρώτη του ατομική έκθεση στην αίθουσα του φιλολογικού συλλόγου Παρνασσός, το 1932. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Ένωσης Ελεύθεροι Καλλιτέχναι (1934). Το έργο του είναι ρεαλιστικού χαρακτήρα, με αναγνωρίσιμα στοιχεία από τον γερμανικό εξπρεσιονισμό, κυρίως στην ψυχογραφική απόδοση των προσώπων. Ιδιαίτερη καλλιτεχνική και ιστορική σημασία έχουν οι εμπνεύσεις του από τη μάχη της Κρήτης, καθώς και οι αποτυπώσεις της καθημερινότητας των μεταπολεμικών χρόνων.

Μύκονος, π. 1960 Λάδι σε μουσαμά, 50 x 65 εκ.

Εκτός από ζωγράφος, υπήρξε εξαίρετος σχεδιαστής και συνεργάστηκε με εφημερίδες και περιοδικά, δημοσιεύοντας πλήθος γελοιογραφιών με θέματα από την καθημερινή, πολιτική, κοινωνική και ηθογραφική ζωή της Ελλάδας.

Στο αρχείο του, βρέθηκαν περισσότερα από χίλια σχέδια, στην πλειοψηφία τους με μελάνι, τα οποία συγκροτούν ολόκληρες σειρές με παρόμοια θέματα σε διάφορες παραλλαγές. Ένα αντιπροσωπευτικό μέρος από αυτά παρουσιάζεται στην έκθεση του Μουσείου Μπενάκη.

Βαθύ Σάμου, π. 1964 Μελάνι και αραιωμένο μελάνι σε χαρτί, 27 x 36,5 εκ.

Μια άλλη σημαντική δραστηριότητα του Δημήτρη, ήταν η εικονογράφηση βιβλίων, κυρίως παιδικών, τα περισσότερα εκ των οποίων εκδόθηκαν και κυκλοφόρησαν στο εξωτερικό. Επίσης, φιλοτέχνησε τα εξώφυλλα πολλών εκδόσεων ελλήνων συγγραφέων.

Κατερίνα Χουζούρη

<http://bitly.com/1S4q1rN>